

نگاهی به قانون فراموش شده عفاف و حجاب

پدیدآورده (ها) : پاک نیا تبریزی، عبدالکریم

فقه و اصول :: مبلغان :: جمادی الثانیة 1433 - شماره 152

از 36 تا 45

آدرس ثابت : <https://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/899938>

دانلود شده توسط : مرکز مشاوره

تاریخ دانلود : 10/04/1398

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) جهت ارائه مجلات عرضه شده در پایگاه، مجوز لازم را از صاحبان مجلات، دریافت نموده است، بر این اساس همه حقوق مادی برآمده از ورود اطلاعات مقالات، مجلات و تألیفات موجود در پایگاه، متعلق به "مرکز نور" می باشد. بنابر این، هرگونه نشر و عرضه مقالات در قالب نوشتار و تصویر به صورت کاغذی و مانند آن، یا به صورت دیجیتالی که حاصل و بر گرفته از این پایگاه باشد، نیازمند کسب مجوز لازم، از صاحبان مجلات و مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) می باشد و تخلف از آن موجب پیگرد قانونی است. به منظور کسب اطلاعات بیشتر به صفحه [قواین و مقررات](#) استفاده از پایگاه مجلات تخصصی نور مراجعه فرمائید.

پایگاه مجلات تخصصی نور

چکیده

هر چند که شورای عالی انقلاب فرهنگی در چهارم مرداد ۱۳۷۴.ش، راهبردهای گسترش فرهنگ عفاف را منتشر کرد، اما به دلیل عدم اجرای آن، بد حجابی گسترش یافته و برای محو این آفت بزرگ، توجه به علل بسی عفتی و ابتذال، امری حیاتی است. برخی موضوعات بندهای این قانون همچون نوع شهرسازی که در بند ۱۴ قانون حجاب و عفاف آمده است، نقش مؤثری در ایجاد حیاء اجتماعی دارد، همچنین در بند ۱۵ و ۱۶ این قانون به چادر به عنوان الگویی برتر توجه شده است. عواملی چون بسی عفتی در ورزش و رسانه‌های مکتوب، صوتی و تصویری و... مانعی بزرگ بر سر راه نهادینه شدن این قانون و عاملی در جهت فراموش شدن آن است.

کلید واژه:

حجاب، قانون، بد حجابی، علت ها، راهکارها.

طلیعه

در اصل هشتم قانون اساسی می‌خوانیم: در جمهوری اسلامی ایران دعوت به خیر، امر به معروف و نهی از منکر وظیفه‌ای است همگانی و متقابل بر عهده مردم نسبت به هم یا دولت و مردم نسبت به یکدیگر، شرایط، حدود و کیفیت آن را قانون معین می‌کند. **وَ الْمُؤْمِنُونَ وَ الْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أُولَيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ**: «زنان و مردان با ایمان ولی» [و یار و یاور] یکدیگرند؛ امر به معروف و نهی از منکر می‌کنند.^۱

امسال که در بیست و چهارمین نمایشگاه بین المللی کتاب تهران حضور یافتم، معرض بد حجابی نمایشگاه مقدس کتاب در مکان مقدس مصلای امام خمینی ره، بسیار موجب رنجش خاطرم گردید. به ذهنم آمد که آیا گذشته از دستورات صریح و متقن قرآن و اهل بیت علیهم السلام، در کشور اسلامی ما قانون و مصوبه‌ای در کترل و مهار این معرض فرهنگی - اجتماعی وجود ندارد؟

به یاد آمد که شورای عالی انقلاب فرهنگی در چهارم مرداد ۱۳۷۴ ش، در راستای ترویج و گسترش فرهنگ عفاف در جامعه، «راهبردهای گسترش فرهنگ عفاف» را در ۴۷ بند تصویب کرده است. این مصوبه در موضوع ترویج و گسترش فرهنگ عفاف، نکات مهم کاربردی دارد که تمام دستگاه‌های دولتی و غیر دولتی باید آن را رعایت نمایند. البته راهکارهای اجرایی گسترش فرهنگ عفاف و حجاب نیز در ۱۳ دی ۱۳۸۴ ش، به تصویب شورای عالی انقلاب فرهنگی رسیده و وظایف تخصصی نهادهای مربوطه را مشخص کرده است.

تمسخر قانون عفاف در سیما

اخیراً این قانون فراموش شده به راحتی در صدا و سیما مورد تمسخر قرار گرفت، به ویژه بحث تفکیک جنسیتی که شدیداً مورد تأکید قوانین متقن اسلامی و

مناسبتها

سال سیزدهم
شماره ۱۵۲

۱. توبه / ۷۱

آیات قرآنی است و در حقیقت مهم‌ترین رکن قانون عفاف و حجاب می‌باشد.^۱

متن قانون عفاف و حجاب

مواد مندرج در قانون عفاف و حجاب عبارتند از:

۱. عفاف و حجاب از نتایج و مظاهر ایمان و تقویت باورهای دینی جامعه که در حکم آن باید در درجه اول به تحکیم ایمان و تقویت باورهای دینی جامعه که در حکم روح و ریشه اخلاق و رفتار است، توجه شود.

۲. در توسعه فرهنگ عفاف و حجاب لازم است به تحکیم ارزشها و مفاهیم اخلاقی خاصی از قبیل: شرم و حیا، و غیرت که با عفاف و حجاب رابطه نزدیکی دارند و از ثمرات ایمان و تقویت محسوب می‌شوند و نیز به آموزش احکام شرعی مربوط به عفاف و حجاب و آموزش صحیح رفتار زن و مرد با یکدیگر در جامعه و خانواده توجه کافی مبذول شود.

۳. توضیح و تبیین دائمی فلسفه و فواید عفاف و حجاب در زندگی فردی و اجتماعی و بیان آثار و نتایج سوء عدم رعایت عفاف و حجاب، امری ضروري است.

۴. عفاف و حجاب امری تربیتی در خانواده است و تربیت خانوادگی در تثیت فرهنگ عفاف و حجاب و اندیشه و روح افراد، نقش اصلی و عملدهای را ایفا می‌کند.

۵. لازم است توجه عموم افراد، خصوصاً جوانان را به نقش عفاف و حجاب در ایجاد هویت فرهنگی و ملی مستقل برای کشور و ملت، و همچنین به آثار مثبت

۱. تمسخر قانون عفاف در برنامه «در جمع ما» از شبکه دو سیما اتفاق افتاد. در این برنامه که به موضوع طرح تفکیک جنسیتی می‌پرداخت، مجری برنامه که فهم درستی از مباحث مربوط به دین و فرهنگ نداشت، در قامت یک کارشناس مسائل دینی و فرهنگی وارد شد و با جسارت تمام طرح عفاف و حجاب و پوشش را که بر اساس مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی بر حدود اخلاق اسلامی در برخوردها و معاشرتها در دانشگاه تأکید کرده، مورد تمسخر قرار داد و حتی اجازه صحبت و دفاع کردن را نیز به میهمان برنامه [معاونت فرهنگی وزارت علوم] نداد. [شرق نیوز / ۲۸ / ۹ / ۱۳۹۰]

سیاسی این استقلال، جلب کرد و مقاصد دشمنان در ترویج فرهنگ برهنجی را که خود یکی از راههای تهاجم فرهنگی است، با ذکر شواهد و نمونه‌های تاریخی تشریح نمود.

۶. ضروری است به ریشه‌ها و زمینه‌های اجتماعی و اقتصادی ضعف عفاف و حجاب از قبیل روحیه اشرافی‌گری و تجمل پرستی از یک سو و فقر و استیصال مادی از سوی دیگر و نیز دشواریهای موجود بر سر راه ازدواج شرعی و قانونی تشکیل خانواده توجه شود و با مبارزه با این ریشه‌ها و انگیزه‌ها، موجبات ترویج و توسعه عفاف و حجاب فراهم گردد.

۷. در توسعه و ترویج عفاف و حجاب باید بر فعالیتهای فرهنگی، آموزشی و تبلیغی تأکید شده، سعی شود فضای اجتماعی و فرهنگی جامعه و محیط به نحوی ساخته شود که افراد به صورت طبیعی در آن فضا به رعایت عفاف و حجاب رغبت نشان دهند و بدان عادت کنند و از کارهایی که موجب بدینی به اسلام و نظام اسلامی گردد، پرهیز شود.

۸. در توسعه و ترویج فرهنگ عفاف و حجاب نباید تنها زنان مخاطب قرار گیرند و نقش و مسئولیت آنان فراموش شود؛ بلکه باید عفاف و حجاب به عنوان امری که به هر دو جنس زن و مرد مربوط می‌شود، تلقی گردد.

۹. لازم است در معرفی اسوه‌ها و الگوهای در جامعه، به عفاف و حجاب به عنوان یک ارزش عنایت کافی شود و در تبلیغات و نیز آثار ادبی و هنری، شأن و منزلت انسانی زنان و ارزش حجاب مورد توجه قرار گیرد.

۱۰. تبلیغ عفاف و حجاب باید چنان باشد که موجب بدآموزی و اشاعه فحشا نشود و در این زمینه، باید مقتضیات سنی، روحی و فرهنگی مخاطبان مورد توجه قرار گیرد.

۱۱. در توسعه فرهنگ عفاف و حجاب لازم است میان فعالیتهای فرهنگی، ارشادی و اجرایی، همسویی و هماهنگی وجود داشته باشد و پر نامه‌ها و اقدامات

- انجام شده به صورتی مستمر مورد نظارت و ارزیابی قرار گیرد.
۱۲. در تبلیغ و ترویج عفاف و حجاب باید بیشتر به جنبه‌های مثبت تکیه شود و شیوه‌ها و طرز بیان دوستانه و مؤدبانه به کار گرفته شود و واکنش در برابر عدم رعایت عفاف و حجاب، باید تابع مقررات و محدود به حدود قانون باشد و از برخوردهای خشن و اهانت‌آمیز خودداری شود.
۱۳. مدیران و مسئولان باید از آگاهی و حساسیت لازم درباره مسئله عفاف و حجاب برخوردار باشند و تنها به آموزش صحیح مجریان تبلیغ و پاسداری از عفاف و حجاب اولویت داده نشود.
۱۴. در شهرسازی و معماری باید فرهنگ عفاف و حجاب مد نظر قرار گیرد و محیط کار و نوع برنامه‌ها و استفاده از وسائل و امکانات به نحوی باشد که خود موجب اختلاط نامناسب زن و مرد نشود.
۱۵. در ترویج فرهنگ عفاف و حجاب باید به نوع کار و شرایط و مقتضیات محیط زندگی و خصوصیات اقلیمی و سنتها و آداب محلی و منطقه‌ای مربوط به لباس و پوشش، با رعایت اصل حکم فقهی حجاب، توجه شود و ضمن قائل شدن حرمت و احترام برای چادر به عنوان کامل‌ترین و رایج‌ترین نوع حجاب و تبلیغ آن به دور از افراط و تفریط، از الزام همگان به استفاده از یک نوع رنگ و شکل خاص خودداری شود. [مراکز اداری، آموزشی و درمانی تابع ضوابط خاص خود می‌باشند].
۱۶. به موازات اهتمام به عفاف و حجاب و تبلیغ و ترویج آن، باید تدابیری اتخاذ شود تا چادر و انواع لباسهایی که استفاده از آنها لازمه رعایت عفاف و حجاب است، به آسانی و با هزینه‌ای معقول و منطقی قابل تأمین باشد.
- البته این اصول شانزده بندی در جلسه ۴۱۳ مورخ ۷۶/۱۱/۱۴ شورای عالی انقلاب فرهنگی به تصویب نهایی رسید.^۱

۱. اصول و مبانی و روشهای اجرایی گسترش فرهنگ عفاف، شماره ۴۸۷۲ [مصوب جلسات ۱۳ - ۴۱۰]

چند نکته در مورد قانون عفاف

الف) توجه به علل بی‌عفتی و ابتذال

طبق بند ۶ مصوبه باید ابتدا علل بدحجابی و بی‌عفتی به عنوان یک پدیده اجتماعی ریشه‌یابی شود و بعد از آن از راه صحیح با آن مبارزه شود؛ زیرا کسانی که بی‌عفت و بدحجاب هستند، دارای انگیزهٔ واحدی نیستند و نمی‌توان نسخهٔ واحدی برای آنها پیچید و از یک راه از آنها جلوگیری کرد.

بعضی از زمینه‌ها و ریشه‌های بی‌عفتی و بدحجابی عبارت‌اند از:

۱. عدم آگاهی از حدود و فواید حجاب و ضررها و آثار بد‌حجابی در میان افراد جامعه.

۲. نداشتن اعتماد به نفس.

۳. لجبازی با افراد با ایمان و با حجاب.

۴. عدم برخورد صحیح از طرف افراد با حجاب [برخورد جذبی].

۵. تعریض به نظام جمهوری اسلامی.

۶. بی‌بند و باری و خودپرسی.

۷. آزاد کردن نیرو و سورجوانی و نوجوانی.

۸. خودنمایی، زیبا نمایی و حس زیبایی دوستی.

۹. برنامه‌ریزی دشمنان و استخدام نیرو برای این کار.

۱۰. فشارهای مالی و اقتصادی.

موارد فوق بعضی از انگیزه‌های بدحجابی است و برای مبارزه موفق با بدحجابی باید ابتدا نوع آن را شناخت و از راه خاصی که برای مبارزه با آن مؤثر مناسب‌بها است وارد شد.

ب) معماری اسلامی و فرهنگ عفاف

طبق بند ۱۴ این قانون در شهر سازی و معماری باید فرهنگ عفاف و حجاب

مورخ ۷۶/۹/۴ و ۷۶/۱۰/۲ و ۷۶/۱۱/۱۴ و ۷۶/۱۰/۱۶ شورای عالی انقلاب فرهنگی، سامانهٔ قوانین و مقررات، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی.

مد نظر قرار گیرد و محیط کار و نوع برنامه‌ها و استفاده از وسایل و امکانات به نحوی باشد که خود موجب اختلاط نامناسب زن و مرد نشود.

چنانکه می‌دانیم، از شیوه‌های مهم در محافظت و گسترش فرهنگ عفاف، توجه به ساختمان‌سازی و معماری بر اساس معماری اسلامی است. امروزه مسلمانان [اعم از مسئولین شهرسازی، خانه‌سازی و سایر مردم] با فاصله گرفتن از معماری اسلامی و روی آوردن به معماری غربی، عملاً به فرهنگ عفاف بی‌توجهی کردند و داخل ساختمانها را به صورت آزاد و باز و بدون جدا سازی محل اسکان زن و مرد نامحروم و به شکل خانه‌های کفار می‌سازند. ساختن برجهای مشرف به همدیگر، بدون رعایت دستورات اسلامی، امنیت داخلی و خارجی خانه‌هایشان را متزلزل کرده است، در حالی که در معماری اسلامی که گذشتگان ما به آن توجه می‌کردند، تمام زمینه‌های عفاف و حجاب اسلامی مد نظر بود و خانواده‌ها از هر لحظه راحت‌تر بودند؛ چون آنان به کلام گهربار پیشوای ششم توجه داشتند که فرمود: «**ثَلَاثَةُ الْمُؤْمِنِ فِيهِنَّ رَاحَةً دَارٌ وَاسِعَةٌ تُوارِي عَوْرَتَهُ وَسُوءَ حَالِهِ مِنَ النَّاسِ**^۱» آسایش مؤمن در سه چیز است: خانه وسیعی که نادیدنیها و ناموس او را بپوشاند و اسرار خانوادگی او را از مردم پنهان دارد و....» بنابراین خانه‌ای که انسان نتواند در آن از عفت و ناموس خود پاسداری کند، اسلامی نیست.

ج) چادر؛ میراث هزار ساله مادران ما

در بند ۱۵ و ۱۶ این قانون از برتری چادر برای حفظ حجاب و عفاف بهتر، سخن به میان آمده است؛ ولی تشویق و تأکیدی حداقل برای کارمندان دولتی نشده است، در حالی که به گواهی تاریخ از صدر اسلام تاکنون سیره مستمرة زنان و دختران مسلمان و متدين بر چادر [کامل‌ترین پوشش بانوان] استوار بوده و اکنون

۱. الخصال، محمد بن علی بن بابویه قمی، ج ۱، ص ۱۶۰.

نیز هست که بر گرفته از آموزه‌های مکتب اهل بیت علیهم السلام می‌باشد.^۱

د) عفاف در ورزش

بدون تردید موضوع عفاف در عرصه ورزش یکی از موضوعات ضروری جامعه ما است. متأسفانه در این قانون، این مسئله مسکوت مانده است. کترل موضوعات فرهنگی و مسائل مربوط به عفاف در جامعه ورزشی امروز امری لازم و ضروری است و اگر ورزشگاهها را از لحاظ فرهنگ عفاف نظارت نکنند آسیب‌های جبران ناپذیری بر دین و فرهنگ کشور وارد خواهد شد.

لباسهایی که ورزشکاران استفاده می‌کنند بر مبنای ورزش غربی تهیه شده و ورزشها عمدتاً در برهنجی و بدن نمایی انجام می‌شود. به جز مفاسد اخلاقی از قبیل فخر فروشی و غرور آفرینی کاذب، مفسده اصلی این نوع ورزشها، حیازدایی و عفت سوزی است. مدل گیری و الگوبرداری جوانان از هنرمندان و فوتبالیستهای غربی و داخلی نیز به جهت ضعف این افراد در جنبه اخلاقی، در فرآیند حیازدایی مؤثر واقع شده است.

ه) کترول رسانه‌های مکتوب، صوتی و تصویری

مطبوعات و رسانه‌های صوتی و تصویری در ترویج بی‌عفتی و تحریک مسایل جنسی، مخصوصاً در میان قشر جوان نقش بسیار مؤثری دارند. افراد سودجو و گروه‌هایی که از این راه به درآمدهای هنگفت نامشروعی می‌رسند، دست به انتشار مفتخض‌ترین فیلمها، عکسها، رمانها و داستانهای عشقی می‌زنند و در شرایطی که امواج رسانه‌ها به آسانی از یک گوشۀ جهان به گوشۀ دیگر منتقل می‌شود، کترول آنها کار آسانی نیست؛ ولی به هر حال اگر این امر به طور کامل امکان‌پذیر نباشد، به طور ناقص امکان‌پذیر است که غفلت از آن موجب گرفتاریهای فراوان اخلاقی و اجتماعی است. در اینجا از نقش فیلمهای تلویزیونی و سینما هم نباید غفلت کرد که در تعلیم فرهنگ عفت و نابودی آن نقش بهسزایی دارند؛ چرا که امروزه

۱. ر.ک: مقاله «حضرت معصومه علیهم السلام طایه دار عفاف».

سال سیزدهم
شماره ۱۵۲

جمادی الثانیة

فهرست منابع

- قرآن کریم.
- ۱. ابن بابویه قمی، محمد بن علی، خصال، نشر جامعه مدرسین، قم.
- ۲. سامانه قوانین و مقررات، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی.
- ۳. پایگاه خبری مشرق نیوز.

نگاهی به قانون فرآموش شده عغاف و حکم

سال سیزدهم
شماره ۱۵۲

مناسبتها